

Смерека

Дмитро Павличко

Чути мені здалека —
За громами доріг —
Тихо шумить смерека
У Карпатах моїх.

Стала вона, як мати,
Над подвір'ям старим,
Там, де пахощі м'яти
Куряться, наче дим.

Кличе мене додому,
До свого джерела —
Змити печаль і втому,
Як пилюгу, з чола.

Скоро приїду, скоро,
Не забарюся я.
Жди мене, Чорногоро,
Жди, матусе моя.

Змию, як пил зі скроні,
Сивину молоду,
І на твої долоні
Голову покладу.